

ikke nødvendigvis mere objektive evalueringer, man får, fordi man har et helt uafhængigt organ.

Jeg vil også synes, at det ville være en besynderlig konstruktion, hvis vi på dette her specifikke område skulle have en helt specifik, selvstændig, helt uafhængig – uafhængig af, hvad kan man spørge, for hvad er uafhængigt af hvad, men jeg forstår uafhængig af ministeren – institution, der skulle kvalitetssikre og kontrollere udviklingsbistanden på anden måde, end det sker i dag fra Rigsrevisionens side. Det ville være helt abnormt i forhold til de nuværende ministerområder, og jeg ville have vanskeligt ved at forstå, hvorfor man skulle vælge en anden model for udviklingsbistand. Det er det principielle.

Dernæst det, skal vi sige indholdsmæssige, det praktiske, som jeg har argumenteret for:

Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at vi har en evalueringssenhed i ministeriet, der er uafhængig og får lov at operere som uafhængig. Selvfølgelig er den afhængig af bevillinger, og skal vi sige i sidste instans af ministeren, men den får lov at operere uafhængigt, og den bliver, om jeg så må sige, set som en ven af dansk udviklingsbistand, forstået på den måde, at systemet naturligvis betragter det som hårdt og måske også lidt krævende at skulle kritiseres i en evaluering, hvor det bliver påpeget, at det kan gøres bedre, men det bliver set som et instrument til en kvalitetsforbedring.

Kvalitetsforbedring er alfa og omega for os, og det er alfa og omega, at den kritik, der måtte komme i evalueringen, bliver betragtet som et instrument til at gøre det endnu bedre.

Jeg vil tro, det er en rimelig fornuftig model, vi har valgt, jeg tror, det er en rigtig god model, vi har valgt, og den er det meget vigtig for mig at understrege at vi vil bevare.

Der er også sat spørgsmålstejn ved evaluering. Fru Margrete Auken spørger, om vi nu ikke skal passe på ikke at gå over i den anden grøft og evaluere for meget. Jeg skal her give et par oplysninger om, hvad omfanget er:

Vi evaluerer for mellem 15 mio. kr. og 20 mio. kr. om året. Det har et ganske pænt omfang. I de sidste 5 år er der gennemført 40 evalueringer, der omfatter 200 aktiviteter, og jeg anser det som et ganske udmærket niveau. Jeg glæder mig til at diskutere det med Folketinget, når jeg får mulighed for efter den foreslåede vedtagelse at forelægge de årlige evalueringsplaner.

For at besvare hr. Jann Sjursens spørgsmål om fordelingen mellem udenlandske og danske konsulenter, der arbejder på evaluering, kan jeg give følgende oplysninger:

I perioden 1996-1999 har antallet været 34 danske konsulenter og 15 udenlandske konsulenter med et kontraktbeløb på 35 mio. kr. til de danske konsulenter og 22 mio. kr. til de udenlandske konsulenter.

Hvis vi tager 1999 alene, så er antallet 12 danske konsulenter og 9 udenlandske konsulenter med et kontraktbeløb på cirka lige meget til henholdsvis de udenlandske og de danske konsulenter, ca. 17 mio. kr. til hver gruppering.

Det vil sige, at tendensen er klar: nok antalmæssigt lidt flere danske konsulenter, der har været anvendt i evalueringprojekterne, men de tungere projekter har i højere grad været varetaget af udenlandske konsulenter.

Det får vi nu mulighed for efter vedtagelsen at få en nøjere diskussion om i Folketingets Udenrigsudvalg. Det ser jeg meget frem til.

Der har været en, synes jeg, grundig og god diskussion af ngo-indsatsen, og jeg takker de ordførere, der har knyttet kommentarer hertil.

Hr. Per Stig Møller var inde på spørgsmålet om rollefordelingen mellem stat og ngo'er, var inde på spørgsmålet om den kritik, der har været i INTRAC-rapporten eller reviewrapporten om NGO'ernes indsats, når det gælder målgrupper, og når det gælder varig virkning eller impact.

Det er jo rigtigt, at der har været nogen kritik af ngo'ernes indsats. Det skulle også være mærkeligt andet, når man laver så omfattende en review. Men generelt set var der, som hr. Claus Larsen-Jensen var inde på i sin ordførertale, en positiv bedømmelse af danske ngo'ers bistand, som man pegede på var klart fattigdomsorienteret, ligesom der var et godt samarbejde med organisationerne i syd. Men som sagt pegede man også på en række svagheder, herunder manglende viden om langsigtede virkninger af bistand.

Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at vi prøver at holde, om jeg så må sige, tungen lige i munden, at vi ikke som statslig bistandsorganisation overtager ngo'ernes opgave, men tværtimod prøver at understøtte ngo'erne i at gøre det endnu bedre.

I den forbindelse har man diskuteret kvalitet kontra folkelighed, og jeg synes, det er en relevant og interessant diskussion. Ngo'erne på udviklingsbistandsområdet har det vel ligesom så